

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΤΣΕΩΣ.

Ο Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως
Διακηρύττει.

Ἦυχετο τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ἴδῃ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν συνελθόντες εἰς Γ. ἔθνικὴν Συνέλευσιν ἐμελλεν νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν μεγάλων αὐτοῦ συμφερόντων, καὶ τοῦτο ἦτον τὸ μόνον σκοπούμενον τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ κατὰ τὴν 6. τοῦ ἐκστῶτος Ἀπριλίου συγκροτηθείσης ἔθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἀλλὰ μόλις ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ παραστατικοῦ πολιτεύματος, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς φαίνεται, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ Μεσολογίου κίνδυνος, αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν νέαι ἐτοιμασίαι τοῦ ἐχθροῦ ἐστρεψαν τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὰ καιριώτατα καὶ εἰς τοιαύτην βέβαια περίστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ θηριώδης τυραννὸς ἀπειλεῖ τελείαν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, μήτε δυνατὸν ἦτον, μήτε συμφέρον νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Συνέλευσις εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡσυχίαν καὶ ἀπαιτοῦσι, καὶ μακρὰς καὶ βαθεῖας σκέψεις χρειάζονται. Ἡ ἀσφάλεια τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, ἡ βάση τῆς πολιτικῆς υπάρξεώς των, ἔπρεπε νὰ ἐλκύσῃ, καὶ εἰλκύνει ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς ἔθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις ἀναβάλλουσα πρὸς τὸ παρὸν τὰς περὶ πολιτεύματος ἐργασίας τῆς, ἐσπευσε νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν ὅλας τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ τὰς κρατῇ εἰς κίνησιν μετὰ τὴν δυνατὴν ταχύτητα καὶ δραστηριότητα, διὰ νὰ ἀντικρούσῃ τὸν ἐπείχόμενον κίνδυνον.

Ἐπρεπε διὰ τοῦτο καὶ τὰς διοικητικὰς δυνάμεις νὰ συγκεντρώσῃ εἰς μίαν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὁργάνισιν αὐτὴν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀπλοῦστατα, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὸ παράδειγμα πολλῶν ἐθνῶν εἰς παρομοίας περιστάσεις.

Ἐκρίθη λοιπὸν ἀναγκαῖον, καὶ ἐψηφίσθη ἀπὸ τῆς ἔθνικῆς Συνελεύσεως, νὰ ἐμπιστευθῇ προσωρινῶς ἡ κυβερνήσις τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων εἰς τοὺς Κυρίους Π. Μαυρομιχάλην, Ἀνδρέ-

αν Ζαΐμην, Ἀ. Δελγιάννην, Γ. Σισίνην, Σπυρίδωνα Τρικούπην, Ἀνδρέαν Ἰσκόν, Ἰωάννην Βλάχον, Δημήτριον Τζαμαδόν, Ἀνδρέαν Χατζῆ Ἀναργύρου, Ἀναγνώστην Μοναρχιδόν, καὶ Παναγιώτην Δημητράκοπουλον, συνιστῶντας τὴν διοικητικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν ἀνδρας ἱκανοὺς νὰ κυβερνήσωσιν εἰς τοιαύτας περιστάσεις διὰ τὴν ἐμπειρίαν καὶ δραστηριότητα, καὶ παρέχοντας ἀμοιβαῖα πρὸς τὸ ἔθνος πιστὰ τὸν εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν των τὴν δὲ διάρκειαν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὥρισεν ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τὰ τέλη τοῦ ἐγγίζοντος Σεπτεμβρίου, ὅτε οἱ αὐτοὶ πληρεξούσιοι συνελθόντες θέλουσι ἐπαναλάβει τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ σχηματίσωσι τὸ σταθερὸν τῆς Ἑλλάδος πολίτευμα.

Ἐψηφίσε διὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις, καὶ ἐσύστασε δεκάτριμελὴ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπῇ τῆς Συνελεύσεως», συγκειμένην παρὰ τῶν Κυρίων Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανν, Ἀρτῆς Πορφυρίου, Π. Νοταρᾶ, Ἀναγν. Κωσταντῆ, Ἀναστασίου Λόιτου, Γ. Δαρεϊάτου, Σπυρίδωνος Καλογεροπούλου, Γ. Αἰνιάνος, Βασιλείου Μπουδούρη, Γεωργίου Μπούκορη, Νικολάου Σ. Βελισσαρίου, Ἐμ. Ξείου, καὶ Νικολάου Ρινιέρου· χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ συγκαλέσῃ τοὺς πληρεξούσιους εἰς ἔθνικὴν Συνέλευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν δώσωσιν ἐποχὴν μετὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. Ε. ψήφισμα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῶν ἐξωτερικῶν μέσων ὅσα συντείνουν εἰς τὸν κοινὸν τῶν ἔθνους σκοπὸν.

Ἕλληνες! Οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοί σας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπίστεύθητε τὴν ἐλευθέραν (ψῆφόν) σας, νομίζοντες ἱερώτατον χρέος των νὰ προνοήσωσι διὰ τὴν ἀσφάλειάν σας, καὶ τοῦτον μόνον τὸν σκοπὸν ἔχοντες, ἔσπραξαν πρὸς τὸ παρὸν ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ὑπεργόρευσαν, καὶ ὅσον ὁ καιρὸς ἐσυγχώρησε. Λοιπὸν εἶναι χρέος ἰδικόν σας, χρέος ἱερὸν νὰ πειθῆσθε εἰς τὴν καθεστῶσαν Διοίκησιν, νὰ ἐκτελήτε προθύμως τὰς διατάξεις τῆς, νὰ συντελήτε μετὰ τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις ἑκάστος εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν, πρὸς τὸν ὅποιον ἀφαιρούτες, ἐκτὸς ἡδὴ χρόνον, ἀγωνιζομεθα τὸν ἑσπέραιον τούτον ἀγῶνα. Ἄνδρες καὶ νέοι, ὅσοι σεμνυνέσθε μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ὅσοι ἔχετε αἷμα ἑλληνικὸν εἰς τὰς φλέβας σας, ὁπλίσσατε τοὺς ἰσχυροὺς σας βραχίονας ἐναντί-

τοῦ μισοχρίστου βαρβάρου, ἐναντίον τοῦ ἀσπίονδου
 θροῦ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος. Ὁ κλῆρος, οἱ πρό-
 τοι, οἱ πλούσιοι καὶ εὐκατάστατοι συνδράμετε με-
 τὰ γενναίας συνεισφοράς σας τὴν κινδυνεύουσαν πα-
 τρίδα. Κοινὸς εἶναι ὁ ἀγὼν, κοινὸς καὶ ὁ πόλεμος,
 καὶ ἡ αὐτὴ τύχη προσμένει ὅλους, εἴαν ἀποκάμωμεν
 τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνός μας.

Ἕλληνες! Ὅταν ἐμδήκαμεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο στά-
 δον, ἐκηρύξαμεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν στα-
 θεράν μας ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐδεσθαιώσαμεν μετὰ
 τῶν ὅρκων, καὶ καθιερώσαμεν μετὰ τῶν δυσίας
 καὶ αἱμάτων. ἄς δείξωμεν καὶ πάλιν ὅτι εἴμεθα χριστια-
 νοί, ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες, πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον μας,
 ἀκαθεροὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν μας. καὶ ὅτι μετὰ τὸν Σταυ-
 ρὸν ἐμπρός, καὶ μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας προτιμῶμεν
 καὶ καταδῶμεν εἰς τοὺς τάφους χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι,
 παρὰ τὰ ζήσωμεν σκλάβοι χωρὶς θρησκείαν, χωρὶς πα-
 τρίδα, χωρὶς τιμὴν, χωρισμένοι τῶν συγγενῶν καὶ φι-
 λήτων, ὄνειδος τοῖς γειτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ
 χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Μετὰ τὴν σταθεράν ταύ-
 τήν ἀπόφασιν ἐνίκησαμεν, καὶ νικῶμεν τοὺς τυράννους μας,
 καὶ βλέπομεν τέλος πάντων ἐντὸς ἀλίγου ἀποφασισμέ-
 νην τὴν τύχην μας ἀπὸ τοὺς δικαίους κριτὰς τῆς τύχης
 τῶν ἐθνῶν, τῶν ὁποίων τὴν συμπαθειαν εἰλκυσαν τὰ ἀνῆ-
 κουστα δεινὰ μας.

Ταῦτα διακηρύττουσα ἡ Συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων,
 διαλύεται σήμερον, προσφέρονσα ὡς ἐκ μέρους τῶν
 ἐλληνικῶν λαῶν, τῶν ὁποίων φέρει τὸ πρόσωπον,
 πᾶσαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς γενναίως ὑπὲρ τοῦ ἔ-
 θνους ἀγωνισθέντας κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ κα-
 τ' ἐξοχὴν πρὸς τὴν ἀθάνατον φρουρὰν τοῦ Μεσολογγίου,
 καὶ πρόμαχον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἡ ἀπαράμιλλος
 ἀνδρεία καὶ σταθερότης ἔδειξαν τρανώτατα εἰς ὅ-
 λον τὸν κόσμον, ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος μάχεται ὑπὲρ
 πίστεως, καὶ πατρίδος.

Ἐγράφη ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ 16 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως

Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

(Τ.Σ.)

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀ. Παπαδόπουλος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως

Διακηρύττει

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν διαφόρων ἐπαρχῶν τῆς Ἑλ-
 λάδος, οἱ συνεληθέντες εἰς τὴν νέαν Ἐπιδαυρον, καὶ
 συγκρατήσαντες νομίμως καὶ τακτικῶς Γ. ἐθνικὴν συν-
 ἑλευσιν, ἀφ' οὗ ἐσκέφθησαν περὶ τῶν μεγάλων συμφε-
 ρόντων τοῦ ἔθνους, καὶ ἀπεφάσισαν κοινῇ γνώμῃ ὅσα
 ἡ σημερινὴ δεινότης περίστασις ἀπαιτεῖ, καὶ ὅπως
 ἀπαιτεῖ, πρὶν ἀναβάλουν τὰς ἐργασίας τῆς συνελεύ-
 σεως, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. Δ' ψήφισμα, προσφέρουν ἐν
 πρώτοις εἰς τὸν Ὑψίστον μετ' ὅλης τῆς ταπεινότητος

καὶ εὐλαθείας τὴν ὀφειλομένην εἰλικρινῇ εὐγνωμοσύνην
 τοῦ πιστεύοντος καὶ ἐλπίζοντος εἰς αὐτὸν Ἑλληνικὸν
 λαόν, τὸν ὁποῖον ἂν καὶ ἄφησε νὰ πρῶσῃ εἰς πει-
 ρασμοὺς κρίμασιν ὡς αὐτὸς οἶδε, δὲν ἐγκατέλειπε
 ὅμως οὐδὲ στιγμὴν εἰς τὸν μακρὸν ταῦτα καὶ πολλὰ
 δύσιν ἀγῶνα, ἀλλὰ τὸν ἐπεσκέφθη ἐξ ὕψους, καὶ ἐθαυ-
 μάστωσεν εἰς αὐτὸν τὴν Θεῖαν τὴν δύναμιν εἰς δόξαν
 τοῦ ἁγίου ὀνόματος αὐτοῦ

Πληρώσαντες οἱ πληρεξούσιοι ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ
 καρδίας τὸ ὀφειλόμενον ταῦτα εἰς τὴν Θεῖαν Παντοδύ-
 ναμίαν ἱερὸν χρέος, διακηρύττουσιν ὅλοι μιᾷ φωνῇ καὶ
 μιᾷ γνώμῃ ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος,
 ὅτι ἡ σταθερὰ ἀπόφασίς του εἶναι, ὁποιαδήποτε καὶ
 ἂν φανῇ ἡ τύχη τοῦ πολέμου, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀπο-
 θάνῃ ἀκλόνητος εἰς τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς Χριστιανι-
 κῆς αὐτοῦ πίστεως, εἰς ὑπεράσπισιν τῆς ὁποίας χυ-
 νῶνται ρεῖθρα αἱμάτων καὶ δακρύων εἰς ὅλον τὸ πρόσω-
 πον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ νὰ ἀγωνισθῇ μέ-
 χρι τελευταίας τοῦ ἀναπνοῆς εἰς ἀνάκτησιν τῆς πα-
 τρίδος του, τὴν ὁποίαν ἤρπατε καὶ κατακρατεῖ ὁ πο-
 λυχρόνιος δεσποτισμὸς, καὶ κατημαύρωσεν ἡ βαρβα-
 ρότης.

Ἐλπίζει ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ὅτι αἱ πισταὶ προ-
 ξεις του, καὶ τὰ λαμπρὰ ἔργα του ἀπέδειξαν καὶ ἐναν-
 τίον τόσων πειρασμῶν ὅτι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ δείξουν
 εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Βασιλεῖς τῆς Χριστιανοσύνης ἐξ ἁρ-
 χῆς τοῦ σκληροῦ τούτου ἀγῶνος οἱ λόγοι καὶ αἱ ἐλε-
 εῖναι φωναί του, ὅτι δηλονότι ὁ λαὸς οὗτος ἔλαβεν εἰς
 χεῖρας τὰ ὅπλα ὅχι διὰ νὰ θμελιώσῃ τὴν ὑπαρξίν
 του εἰς δημογωγικὰς βάσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἀποδέ-
 χεται ἡ βασιλευμένη Εὐρώπη, ὅχι διότι ζητεῖ νὰ σφε-
 τερισθῇ ξένην γῆν, ἢ νὰ ὑποτάξῃ λαοὺς, οὔτε διὰ
 νὰ καταπατήσῃ τὸ ἀναξίως καὶ εἰς ὕβριν τοῦ ὀνόμα-
 τος ὑπερασπιζόμενον ἀπὸ τινος δικαίωμα τῆς Ὀθω-
 μανικῆς νομιμότητος, τὸ ὁποῖον ποτὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
 δὲν ἐγνώρισεν, οὔτε ἡ ἰδία Πόρτα ἐφαντάσθη ποτὲ ὅτι
 τὸ ἔχει. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔλαβε τὰ ὅπλα
 διὰ νὰ παραβῇ ὅρκον χρέους καὶ ὑποταγῆς, τὸν ὁποῖ-
 ον αὐτὸς ὡς δορυλάωτος δοῦλος ποτὲ δὲν ἐπρόσφερον
 εἰς τὸν σουλτάνον, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ὁ σουλτάνος, ὡς
 β.α. καὶ δυναστεία δεσπότης, ποτὲ δὲν ἔκρινε πρὸς
 νὰ ζητήσῃ, οὔτε μάχεται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ
 νὰ ἀνατρέψῃ τὰ καθεστῶτα, βάσιν ἔχοντα τὴν εὐνο-
 μίαν, ἐπεὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ θύλησις τοῦ σουλ-
 τάνου εἶναι νόμος τῆς Ἑλλάδος. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλ-
 λάδος ἔλαβε τὰ ὅπλα, καὶ δὲν ζητεῖ διὰ τῶν ὀπλῶν
 παρὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς Χριστοῦ ἀ-
 κλησίας, ἡ ὁποία, μετὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς Κλήρου, πε-
 τεδιώκετο καὶ κατεφρονεῖτο. Ζητεῖ τὴν τελείαν ἀνάκτη-
 σιν τῆς προγονικῆς του γῆς, ἡ ὁποία τοῦ ἀφῆρέθη β.α.
 καὶ δυναστεία. ἀπαιτεῖ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ πολιτι-
 κὴν του ὑπαρξίν, τὴν ὁποίαν στερεῖται, καὶ εἰς ὅσον
 λόγον, τὴν μὴ ὑποδουλώσιν του εἰς καὶν ὑποταγῆν
 ποτὲ ἔθνος. Δι' αὐτὰ καὶ μόνον μάχεται ὁ λαὸς τῆς
 Ἑλλάδος. δι' αὐτὰ καὶ μόνον βλέπει, χωρὶς νὰ ὀφεί-
 λῃ

την, ατηδαφισμένας καὶ μετὰ τὸ αἷμά του βαμμένας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία του, ἔρημον τὴν γῆν του, χιλιάδας ὁμογενῶν συρομένων εἰς σφαγὴν, χιλιάδας εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἀτιμίαν, καὶ δι' αὐτὰ καὶ μόνον σταθερὰν ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐκλείψῃ ὅλος ἀπὸ τὸν κόσμον κάλλιον, παρὰ νὰ πέσῃ ἄλλην μίαν φοράν ὑπὸ τὸν ἄτιμον τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας ζυγόν.

Αὐτὰ οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κρίνουν χρέος τῶν ἀπαραίτητον νὰ διακηρύξουν παρρησίᾳ εἰς τὴν αἰχμὴν καὶ εἰλικρινῇ φανέρωσιν τῶν φιλοχρίστων καὶ εὐγενῶν φρονημάτων καὶ τῶν ἀμεταθέτων σκοπῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μὴν ἀμφισβάζοντες ὅτι καὶ οἱ Σεβασταὶ Μονάρχαι οἱ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντες, πεπεισμένοι εἰς τὴν ἀθωότητα καὶ δικαιοσύνην τούτου τοῦ ἐπιχειρήματος, θέλουν λάβει καὶ εἰς τὴν δεινὴν ταύτην ὥραν συμπάθειαν εἰς τὰ ἀνήκουστα θεινὰ ἐνὸς καταδυναστευομένου ἔθνους, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει νὰ ἐξυτνωθῇ ὅχι δι' ἄλλο, ἀλλὰ διότι πιστεύει τὸν ἴδιον Θεὸν μετ' αὐτούς.

Αὐτὰ διακηρύξαντες οἱ πληρεξούσιοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων παύουν πρὸς καιρὸν ἕως τὸν ἐρχόμενον Σεπτεμβρίου τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προσπίπτοντες καὶ αὖθις μετὰ θερμῆς πίστεως καὶ ἀγάπης ἐμπροσθεν τοῦ Θρόνου τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα, διὰ νὰ γένη ἰλεως εἰς τὸ κινδυνεῦον πλάσμα του, καὶ νὰ χύσῃ ἐπ' αὐτὸ πλούσια τὰ ἐλέη του, ὅτι αὐτὸς ἡ ἐλπίς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ καταφυγὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ στερέωμα αὐτοῦ.

Ἐγράφη τῇ 16 Ἀπριλίου 1826, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νταράς.

{ Τ. Σ. } Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.
Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα

Συναινέσει καὶ τοῦ Σεβ. Βουλευτικοῦ κατὰ τὸ
ἐπ' Ἀριθ. 1384 Προβούλευμα

Διακηρύττει

Ἡ ἐθνικὴ Γ. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις συγκροτηθεῖσα ἐν Ἐπιδαύρῳ, καὶ ἔχουσα πρώτιστον ἀντικείμενον τῶν σκέψεών της τὴν σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος, ἀφ' οὗ ἔλαβεν ὅσα μέτρα αἱ περιστάσεις καὶ ὁ κίνδυνος αὐτῆς τὴν ὑπαγόρευσαν, ἐσύστησε δύο Ἐπιτροπὰς τὴν μὲν ἐνδεκαμελῆ, ὑπὸ τὸ ὄνο-

μα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη πρόσωρινως, ἕως εἰς τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, τὴν κυβέρνησιν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος· τὴν δὲ τρισκαϊδεκαμελῆ, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐπιτροπῆ τῆς Συνελεύσεως, τῆς ὁποίας χρέος εἶναι νὰ συγκαλέσῃ πάλιν τοὺς πληρεξούσιους εἰς ἐθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῶν ἐξωτερικῶν μέσων ὅσα συντείνουν εἰς τὸν κοινὸν τοῦ ἔθνους σκοπόν.

Ἡ Διοίκησις, ἅμα λαβοῦσα τὴν ὑπ' Ἀριθ. 18 καὶ ἡμέρ. 16 Ἀπριλίου διακήρυξιν τοῦ Προέδρου τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ τύπου εἰς τὸ Παρρηλικόν, καὶ νὰ φανερώσῃ ἐπίσης εἰς αὐτὸ, ὅτι παραδίδει ἀπὸ τὴν σήμερον τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν διαίρησιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἔθνους εἰς τὰς εἰρημένους δύο ἐπιτροπὰς, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἐκλελεγμένα διὰ τῶν νομίμων πληρεξουσίων αὐτοῦ εἶναι ἄξια τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης, καὶ ὡς τοιαῦτα πρέπει ν' ἀπολαμβάνουν τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν ὅλου τοῦ ἔθνους.

Τὰ διοικητικὰ μέλη τῆς Γ. Περιόδου ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας εὐρέθη ἡ πατρίς καταπολεμουμένη πανταχόθεν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, οἵτινες ἔφερον τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐπικρατείας, ἔκαμον ὅτι ἐδυνήθησαν καὶ ὅτι ὑπαγόρευον τὰ ἱερὰ χρέη των, διὰ ν' ἀπαντήσουν τὸν κίνδυνον.

Ἦδη ἀποδυνάμενα τὸ βάρος τῶν μεγάλων αὐτῶν χρεῶν, καὶ ἐμβαίνοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπλῶν πολιτῶν, ἐν ἀπὸ τὰ πρώτιστα χρέη των κρίνουν τὸ νὰ συμβουλευθῶν ὅλους τοὺς συμπολίτας των τὴν ἄκραν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, καὶ τὴν πρόθυμον εὐπειθειαν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ δώσουν καὶ αὐτὰ τὰ παραδείγματα τῆς ποιότητος ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας, χωρὶς τῶν ὁποίων οὐδὲ οἱ νόμοι, ὅσον τέλειοι καὶ ἂν ᾖναι, οὐδέ ἡ κυβέρνησις, ὅσον ἄξιοι καὶ ἂν ᾖναι οἱ ἐμπιστευθέντες αὐτὴν, δεῖν ἵκανοῦν νὰ ὁδηγήσονται ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας τὸ πλοῖον τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, μετὰ τοῦ σάλου τῶν δεινῶν περιστάσεων. Μετὰ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν, ὡ συμπολίται ἐπισημασμένοι, καὶ μετὰ τὴν ἱερὰν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην, εὐπειθεῖς καὶ ἑτοιμοὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἐμπιστευμένων

καὶ κυβερνήσιν τοῦ ἔθνους, ἔστε βέβαιοι, ὅτι καὶ τὸν ἐχθρὸν θέλετε καταβάλλει, καὶ τὴν πατρίδα θέλετε σώσει, διὰ τὴν ἀπολαύσετε ἐπομένως τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐνομίας, καθὼς τ' ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ πολιτισμικά καὶ εὐνομούμενα ἔθνη τοῦ κόσμου.

Τῇ 17 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γκίκας Μπότσας.

Ὁ προσ. Γεν. Γραμματεὺς.

(Τ. Σ.) Γ. Πραιδης.

Ἐγχαῖροι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ἡ δεκάτη ἑκτη τοῦ Ἀπριλίου ἦτον ἡμέρα λυπηρά· διὰ τὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἔφθασε καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ πικροτάτη εἰδήσις ὅτι τὸ Μεσολόγιον ἔπεσε τελευταῖον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ἀφ' οὗ ὁλόκληρον χρόνον ἀντεστάθη γενναϊότατα εἰς τὰς καὶ τὰς ἐχθρὴς δυνάμεις.

Ὁ ἐχθρὸς, ἀφ' οὗ ἐκυρίευσεν τὸ Βασιλάδι καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Ἀνατολικόν, ἐπαγκέντρωσεν ὅλας τὸν τὰς δυνάμεις εἰς τὸ Μεσολόγιον, καὶ τὸ περιέκλεισε διὰ θαλάσσης μετὰ πλοίαρια. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔφθασεν ἐκεῖ, ἀλλ' ἔφθασε παράκαιρα, καὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἡμιπυρρῇ νὰ προφθάσῃ τὸ φρούριον ἐκεῖνο μετὰ ζωοτροφίας. Οἱ ἐν αὐτῷ ἀθάνατοι ἥρωες, ἀφ' οὗ κατέφαγον πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ φαγῶν, ἀπελπισθέντες ἀπὸ τοῦ νὰ λάβωσι τροφὰς, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξέλθωσι, καὶ διὰ μέσου τῶν ἐχθρῶν νὰ σωθῶσι πολεμοῦντες, τὸ ὅποῖον καὶ ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 10 πρὸς τὴν 11 τοῦ μηνός. Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγυμένους, ἐσύναξαν αὐτοὺς καὶ ὅλους τῶν ἀδυνάτους εἰς ὀλίγας ὀχυροτέρας οἰκίας, καὶ ἀποχαιρετήσαντες τοὺς συμμετόχους τῶν ἡρωικῶν κατορθωμάτων ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ ἐναπομείναντες ἀδύνατοι, ἀφ' οὗ καὶ οὕτως ἔχοντες ἐπολέμησαν ἀνδρείως, ἐκῆσαν ἀφ' ἑαυτῶν ζῶντες, διὰ νὰ στεγῇσιν τὸν ἐχθρὸν τὴν ὁρᾶν, ὅτι ἐκυρίευσεν τὸ Μεσολόγιον, ζῶντων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων ἀπὸ δὲ τῶν ἐξεληθέντων ὀλί-

γοί τινες ἐχάθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ περὶ τὰς 2000 διεσώθησαν ἀβλαβεῖς. Ἐπολέμησεν ἡρώικως, καὶ ἔπεισεν ἡρωϊκώτερον τὸ ἐνδοξὸν Μεσολόγιον. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἡμπορεῖ νὰ καυχῇ ὅτι ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον ἐκεῖνο διὰ τῆς δυνάμεως· διότι εἰν δὲν ἔλιπεν ἐξ αὐτοῦ αἱ ζωοτροφίαι, δὲν ἤθελε τὸ κυριεύσει βέβαια, ἀλλ' ἤθελεν ἐκτριφθῇ αὐτὸς τοῖς πολιορκῶν. Τὸ Μεσολόγιον ἔπεσε, ἀλλὰ καὶ περὶ ζῇ, διότι ζῇ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς φρουρᾶς, ἡ ὁποία καὶ ἐτοιμάζεται πάλιν εἰς νέους ἀγῶνας. Τὰ στήθη τῶν ἀθανάτων ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογίου ἀντέσχον περισσότερον εἰς τὸν ἐχθρὸν παρὰ τὰ τείχη. Αὐτὰ ἐτράμασαν τὸν ἐχθρὸν αὐτὰ θέλουσι τὸν κατατρομάσει πάλιν. Ὁ Ἰμπραήμης καὶ ὁ Κιουνταχῆς φαίνονται νικηταί, ἀλλ' εἶναι νικημένοι· διότι αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαν κατὰ τὴν 25 τοῦ Μαρτίου, καὶ ἔκτοτε ἕως τῆς ἡρωικωτάτης ἐξόδου τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογίου, ἦσαν τόσον σημαντικαί, ὥστε τὸ στράτευμά των ἐλαττώθη ὅσον δὲν ἤλπιζαν· καὶ ἐνὸς μηνός, ἡ δυνὰς τὸ πολὺ, σπουδαῖος ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς θαλάσσης εἶναι ἱκανὸς ν' ἀφανίσῃ κατὰ κράτος τὸν ἐχθρὸν, καὶ ν' ἀσφαλίσῃ διὰ παντός τὴν πολυπόθητον ἐλευθερίαν.

Ἕλληνες! ἔκτον ἤδη ἔτος ἀγωνιζόμεθα, καὶ ἐν ἡ ἀπὸ μηνὸς ἀκόμη δὲν θέλομεν ἀγωνισθῇ. Ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογίου εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς δειλιάσῃ καὶ ἀπελπίσῃ. Ἡ διασωθεῖσα ἀθάνατος φρουρά, ἐνωθεῖσα μετὰ τὰς εἰς Δερδίκισταν συναχθέντα στρατεύματα, ἐτοιμάζεται νὰ κινήσῃ πάλιν τὸν ἐχθρὸν τὸν ἑποῖον ἔμαθε τόσον νὰ καταφρονῇ· καὶ δὲν θέλουσι σιγηδράμει ὅλοι, ὅσοι φέρουσιν ὅπλα, καὶ καυχῶνται εἰς αὐτὰ, εἰς τὸν ταχύτερον τοῦ ἐχθροῦ ἀφανισμόν. Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ τρέξωμεν ὅλοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· τώρα, ὅτε καὶ πρὸς ὀλίγους πολέμους τῶν καιρῶν ἀπέκαμ· μὴ τῷ δώσωμεν καιρὸν νὰ συνέλθῃ, ν' ἀναλάβῃ τὰς δυνάμεις του. Ἀς ἐνθουσιασθῶμεν ὅλοι τὸν θείον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἄς ἀρμήσκαμεν ἐπ' αὐτὸν πρὸ τοῦ νὰ ἐτοιμασθῇ. Θέλομεν ἐλευθερίαν; θέλομεν πατρίδα; ἰδοὺ καιρὸς ἀρμοδιώτατος· ἄς μὴ ἀρῶμεν νὰ παρῇ ὁ καιρὸς οὗτος, διὰ νὰ μὴ μετανοήσωμεν ἐπὶ ματαίῳ. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐγκατέλιπε· μᾶς προστατεύει· μᾶς βοηθεῖ· ἄς κινήσωμεν λοιπὸν, καὶ θέλομεν ἰδεῖ νέα θαύματα. Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν.